

1) Ændringsforslag under Nr. 1 til § 2 af Mindretallet (S. C. Christensen, Harald Jensen, N. Nielsen og S. Sørensen):

2det Stykke. Efter „Overtilsynet“ i 6te Linie sættes „“ i Stedet for „“, og Resten af Stykket bortfalder.

forkastedes med 44 Stemmer mod 23.

Underændringsforslag uden for Betænkningen til Ændringsforslag under Nr. 2 af Ordføreren (N. Jensen):

3 Linie 9 efter „kommunale“ indstyhdes: „Syge- eller“.

vedtoges uden Afstemning.

Det saaledes ændrede Ændringsforslag under Nr. 2 til § 2 af Udvalget:

Det sidste Stykke i § 2 udgaar, og indføres følgende Sætninger:

„Patienter, der lide af Difteritis, Skarlagensfeber, Tyfus eller gastrisk Feber, kunne, naar saadant sker straks ved Sygdommens Udbrud, eventuelt saa snart Sygdommens Tilstedeværelse erkendes, efter en Læges Begæring indlægges til vederlaasfri Behandling paa de kommunale Syge- eller Epidemihuse for det Amt eller den By, hvor Patienterne have Bopæl, og blive Udgifterne ved saadanne syges Behandling, indtil offentlig Behandling af Sygdomme maatte blive paabudt, at udrede paa den i § 26, sidste Stykke, angivne Maade.

Naar de kommunale Bestyrelser anset for usikkelig, at Patienter, der lide af andre smitsomme Sygdomme end de ovenfor nævnte, skulle indlægges til vederlaasfri Behandling paa de kommunale Epidemihuse, kan der med Justitsministeriets Samtykke udfærdiges Regulativer desangaaende, og blive i dette Tilfælde Udgifterne ved de syges Behandling at reparere paa den i § 26, sidste Stykke, angivne Maade.”

vedtoges uden Afstemning.

Den saaledes ændrede § 2:

Følgende Sygdomme skulle altid være Genstand for offentlig Behandling: asiatisk Kolera, gul Feber, Dysenteri, efsantematisk Tyfus, Børnekopper og Pest samt Sygdomme, med Hensyn til hvilke Bestemmelserne om det si Lov om Foranstaltninger imod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget af 2den Juli 1880, 2det Afsnit, omhandlede almindelige Eftersyn ere satte i Kraft ved kongelig Anordning i Henhold til den nævnte Lovs § 13, 2det Stykke.

Andre smitsomme Sygdomme, med Undtagelse af veneriske Sygdomme, for hvis offentlige Behandling de nuværende Regler forblive gældende, og kroniske smitsomme Hudsygdomme, kunne, naar de optræde paa en ondartet Maade eller med en større Udbredelse eller i øvrigt under Forhold, der kunne give særlig Anledning dertil, erklæres for at være Genstand for offentlig Behandling, naar Beslutning herom tages i København af Kommunalbestyrelsen og uden for København af Overtilsynet; dog kan henholdsvis Overpræsidenten i København og vedkommende Amtmand, for saa vidt de dertil finde Anledning, sætte den tagne Beslutning ud af Kraft, indtil Sagen har været forelagt Justitsministeriet til Afgørelse.

I ethvert Tilfælde, hvor en ondartet smitsom Sygdom maatte optræde under Forhold, der gøre øjeblikkelige Foranstaltninger fornødne til Forhindring af Smittens Udbredelse i videre Krese, skal Sundhedskommissionen, indtil Sagen kan forelægges fornævnte Myndigheder til Beslutning, hvilket hurtigst muligt bør ske, være berettiget til foreløbig at sætte de for den offentlige Behandling gældende Isolations- og Desinfektionsforanstalter i Kraft.

Saa snart offentlig Behandling af de i denne Paragrafs 1ste Stykke omhandlede Sygdomme indtræder, skal vedkommende Sundhedskommission derom gøre Indberetning til Overtilsynet. Saa vel i dette Tilfælde som ellers, naar offentlig Behandling indtræder, skal Sundhedskommissionen derom udstede offentlig Bekendtgørelse, der paa hensigtsmæssigste Maade bringes til almindelig Kundskab for det paagældende Omraade. Dog kan Bekendtgørelse undlades, saa længe den offentlige Behandling kun omfatter Personer, der ere tagne under Behandling i de i Lov om Foranstaltninger imod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget af 2den Juli 1880 § 9 omhandlede Lokaler, saa vel som naar den offentlige Behandling kun omfatter tvivlsomme Tilfælde af de i denne Paragrafs 1ste Stykke nævnte Sygdomme, der tages under Observation, indtil Sygdommens Bestaenighed med Sikkerhed kan erkendes.

Naar den offentlige Behandling i Medfør af Overtilsynets, i København Sundhedskommissionens, Beslutning ophører, udstedes derom ligeledes offentlig Bekendtgørelse.

Patienter, der lide af Difteritis, Skarlagensfeber, Tyfus eller gastrisk Feber, kunne, naar saadant sker straks ved Sygdommens Udbrud, eventuelt saa snart Sygdommens Tilstedeværelse erkendes, efter en Læges Be-